

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szabados Balázs ügyvéd (7200 Dombóvár, Hunyadi tér 37. I/5.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Kutas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kutas Péter ügyvéd 7200 Dombóvár, Szent Gellért utca 2/A.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen 8.486.000 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2008. október 28. napján kelt 10.P.20.340/2008/13. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 254.600 (kettőszázötvennégyezer-hatszáz) forint ÁFÁ-val együttes másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes Kft. 2001. évben alakult, tevékenységi körében növénytermelési szolgáltatást és növénytermelést azokon a területeken is folyamatosan végzett, ahol a 2001. évi őszi munkálatokat egy másik jogalany végezte el.

A felperes és házastársa, B.A., valamint nagykorú gyermeke, B.Cs. őstermelők, akik összesen 18,7 ha földterület megműveléséhez a 2001-ben megkötött termeltetési és szolgáltatási szerződések alapján 2006. decemberéig vették igénybe az alperes szolgáltatásait, így talaj előkészítést, vetést, növényvédelmet, gyomtalanítást, betakarítást, szántást. A szerződés értelmében a szolgáltatás díját az alperes a felperes és családja részére kiszámlázta, a felperes és családja pedig a megtermelt terményt az alperesnek értékesítette, amelyekért az alperes vételárat volt köteles

fizetni a betakarításkori piaci áron. Az alperes az általa elvégzett szolgáltatásokért a számlákat kiállította, a megvásárolt terményekért pedig felvásárlási jegyeket állított ki. Az évek során kialakult gyakorlat szerint a felperes és családtagjai a szolgáltatási számlákat nem nyomban egyenlítették ki, hanem az értékesített termények bevételéből fizették azt meg. A felperes a termények vételárából származó többletet az alperesnél hagyta, amely maradványt az alperes tagi kölcsönként tartotta nyilván, a felperes ugyanis az alperes gazdasági társaság tagja. Ennek tényleges rendeltetése az volt, hogy a folyamatosan jelentkező mezőgazdasági szolgáltatások ellenértékét fedezze megfelelő elszámolással. A 2001. januártól 2006. decemberéig tartó szerződéses időszak elszámolásaként a felperest és családtagjait összesen 11.261.741 forint illette meg, amellyel szemben a felperes és családja részére az alperes összesen 13.323.294 forintot fizetett ki. 2007. január 1. napján az alperes 250.000 forintot a felperes nevéen tagi kölcsön címen tartott nyilván. Tagi kölcsön nyújtására azonban nem került sor, az alperes ezt az összeget technikai okokból szerepeltette ezen a címen a nyilvántartásában.

A felperes a házastársa és leánya által reá engedményezett követelésekkel együtt kereseti kérelmében összesen 8.486.000 forint és annak 2005. január 10-től a kifizetésig járó törvényes kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Állította, hogy minden év őszén a befolyt nyereségből az őszi munkák elvégzéséhez szükséges összeget az alperesnél hagyta, azonban az alperes az őszi mezei leltár összegével csökkentette a nyereségét, ezért minden évben megrövidítette a mezei leltár összegével.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Úgy rendelkezett, hogy a perrel felmerült költségeiket a felek maguk viselik. Megállapította, hogy a felek között a 2001. évben megkötött termeltetési szolgáltatási szerződés rendelkezései alapján kell elszámolni. A perben az alperes által teljesített szolgáltatások ellenértéke és a felperest és családtagjait megillető vételár különbözetének meghatározására igazságügyi könyvszakértői bizonyítást rendelt el. Az aggálytalan szakértői vélemény a pert megelőzően, az alperes felügyelő bizottsága megbízásából eljáró M-né M.E. könyvvizsgáló megállapításait megerősítette a tekintetben, hogy az alperesnek a felperes és családtagjai felé tartozása nincs.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte, másodlagosan - megalapozatlanság miatt - felvetette az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasításának lehetőségét. Fellebbezésében vitatta az elsőfokú eljárás során beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény megállapításait - egyebek mellett azt is, hogy az őstermelés könyvvitele nem ismeri a mezei leltár fogalmát, mivel az pénzforgalmi szemléletű és az igénybe vett szolgáltatás vagy bevétel akkor teljesül, amikor a kifizetés megtörténik. A mezei leltár kizárólag a kettős könyvvitel rendszerében az alperesnél határozható meg. Állította, hogy a helyes, és az őstermelőnél a mezei leltárral kapcsolatos elszámolás figyelembe

vételével a keresete - a fellebbezésben foglalt számszaki levezetés szerint - alapos és a perben beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény kiegészítésre szorul. Sételmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta arról, hogy az elsőfokú eljárásban személyesen eljárva a szakértő személyes meghallgatását, illetőleg a szakértői vélemény kiegészítését, esetlegesen ellenőrző szakértő kirendelését indítványozhatja. Kérte az elsőfokú eljárásban eljáró szakértő tárgyaláson való meghallgatását és a beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény kiegészítését, a fellebbezésben a szakértői véleménnyel kapcsolatban megfogalmazott kifogásaival kapcsolatban.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozott arra, hogy a felperes fellebbezésében levezetett számítás nem látható át, ezért az alperes ismételten megbízta könyvvizsgálóját, M-né M.E-t azok áttanulmányozására. Ennek nyomán a könyvvizsgáló véleményét fellebbezési ellenkérelem részeként csatolva fenntartotta azt az álláspontját, amely szerint minden alapot nélkülöz az a felperesi állítás, hogy egy adott év őszén a felperes által az alperesnek kifizetett mezőgazdasági szolgáltatások árát a felperesnek a következő évben, mint mezei leltár értékét vissza kellene kapnia. Kérte a felperes marasztalását az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségében.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült, a maguk összességében értékelt bizonyítékoknak az egybevetése alapján helyesen állapította meg és abból helytállóan vont le azt a jogi következtetést, hogy a felperes keresete alaptalan.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felek közötti elszámolási jogvitát a közöttük, illetve az engedményezők és az alperes között 2001-ben létrejött termeltetési-szolgáltatási szerződések alapján történt teljesítések egybevetése alapján kell elbírálni. E szerződések szerint az alperes díj ellenében elvégezte öt éven át a felperes, a felperes férje és leánya tulajdonában álló termőföldek művelését és a megrendelőktől megvásárolta a megtermelt terményt. A termeltetési-szolgáltatási szerződés tehát lényegében vállalkozási és ehhez kapcsolódó adásvételi szerződésnek felelt meg. A vállalkozói díjról az alperes szolgáltatási számlákat, a termények megvételéről pedig felvásárlási jegyeket állított ki. A szolgáltatási számlák kiegyenlítése a felperesnek és családtagjainak járó vételárból való levonással történt meg, annak esedékessé válásakor. A vételárból fennmaradó többletet, illetve annak egy részét a felperes és családja az alperesnél hagyták a folyamatosan jelentkező mezőgazdasági szolgáltatások díjának fedezetére.

Az elsőfokú bíróság V.A. igazságügyi könyvszakértő szakértői véleménye alapján helyesen állapította meg azt, hogy az alperesnek tartozása nem áll fenn. V.A. igazságügyi könyvszakértő szakértői véleményét a vizsgált időszakra vonatkozó, az alperestől beszerzett összes számla, felvásárlási jegy és könyvelési anyag alapján

készítette el. A felperes az állításait igazoló bizonylatokat nem bocsátotta rendelkezésére a követelését semmilyen bizonyíték nem támasztja alá. Erre a bizonylatok hiányában, kiragadott számok és a felperes által ezekből levont következtetések nem alkalmasak.

A felperesnek a szakértői véleményre írásban tett észrevételeit, azok megválaszolása érdekében az elsőfokú bíróság a szakértőnek megküldte, aki azt követően fenntartotta eredeti véleményét. Az egyébként is helyesnek mutatkozó bizonylatokon alapuló szakvélemény további kiegészítése, a szakértő szóbeli meghallgatása szükségtelen, ezért nem sértette meg az elsőfokú bíróság a Pp.7.§-ának (2) bekezdését azzal, hogy ezekről az eljárásjogi lehetőségekről a felperest nem tájékoztatta és a fellebbezésben előterjesztett bizonyítási indítvány sem teljesíthető.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, és viselni tartozik a fellebbezésére általa előlegezett fellebbezési eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amely az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s , 2009. április 30.

dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. bíró